

הטור השביעי

למפדונה כהן

היא למפדונה נכבש בידו סרנגנט כהן

האקטו הימים

בגמיר אז גרן

וקרבות ישקטו ויגוזו.

ונכדה תולד לסרנגנט COHEN

וקרא זה סרנגנט בשם למפדונה.

ותגזל העקפה ותפנה כמו נרד

ויקמה מתלפל ועד פהן.

וקרחוב ישאלו: מי זו? מי העוברת?

והשיבו:

— הן זו למפדונה פהן.

בשגרה הירקה היא עוברת. עברת.

ויקבות ילכרו בלכד.

ויצעירים זה אל זה יבגרו: אי היא גרת?

ואיפה היא נמצאת?

ואל מי היא הולכת?

באנתנו נשב על ססל, כי זכנו

ומקור זה אל זה נוזנה.

ונזכור שגם אנו אי-אנו בן גס אנו.

התענינו: איפה היא נמצאת, למפדונה...

וסרנגנט בפעם האחר ושבע.

שוב יתחיל לספר לנו תוך קצבוע.

איך הוא טס.

איך ראה דגל-לבן על גבע.

ויבד אל האי... הספור הידוע.

בך נשקע אט-לאט — בהרגל, במסרת.

בשיחות אסטרטגיה, פלישות, בטליונים...

בשישים אחרונים של תקופה פרהיסטורית.

אכולי רבמטיות כרוני.

ומקים ירחפו בלחישת הסטרטגיה:

יבגריטור וספיטפיר ועוד וקחנה...

אז תגש למפדונה אל סבא, ציחקת.

ותאמר: סבא דיו! תצטננה!...

וסרנגנט יאמר: נכדתי היא... ואנו

נתעורר ונראנה פורחת כנרד —

ונראה שאחר העולם משענו,

ושגם למפדונה — אחרת.